

будівництві фундаменту, але помітили лише коли почали будувати житлові райони, а через «залізні рукавиці» тогочасної влади процес вирішення проблеми затягнувся, а вже з часом коли знайшли вихід, а саме зміцнення берегової лінії за допомогою балок, та використання рослинності, але кошти тоді не були знайдені, а на цей час їх і досі не знайшли [3]. Після попадання росією в Каховську гідроелектростанцію рівень води піднявся ще вище, і цим питанням почали цікавитися, на зараз вода на відносно нормальному рівні. Хоч пісок що був у фундаменті просідає на 3-5 см на рік, тому це і є важливим питанням. Та через суму що потребує проект зміцнення в 10 мільйонів, було відмовлено [4]. Це проект був розроблений Харківським інститутом, та був покритий пилом в архівах УКБ

Ще є декілька проблем району, а саме злив стічних вод до річки та викиди заводів. Проблема стічних вод в річку достить популярна в Миколаєві, але не вирішується. Викиди заводу на сьогодні не актуальні. Після перемоги України Намив, безперечно, отримає друге дихання.

Література

1. <https://oksagen.ua/uk/blog/mikrorajon-leski-v-nikolaeve/>
2. <https://mykolaiv-future.com.ua/uk/mikrorajon-pobudovanyj-na-vodi-istoriya-namyvu>
3. <https://vn.mk.ua/ru/namyv-kak-vse-nachinalos/>
4. <https://www.0512.com.ua/news/3195740/istoria-iskusstvenno-sozdannogo-mikrorajona-v-nikolaeve-foto>

Литвиненко Наталія
(м. Миколаїв)

"ЗНИКЛЕ" СЕЛО ЛУПАРЕВЕ

В тезах розглянута історія села Лупареве та загадковий випадок «зникнення» села на декілька днів в 70-х роках ХХст.

Семенів Ріг — мис на березі Бузького лиману, назва якого походить від часів великого князя литовського Вітовта. Раніше тут було козацьке поселення, а зараз це територія сучасного села Лупареве Миколаївського району, яке входило до складу одного з найуспішніших ОТГ Миколаївщини до війни. Мис знаходиться навпроти стародавньої Ольвії, але має свою цікаву історію. Це мальовниче місце з дивовижними краєвидами: з високого берега як на долоні

видно майже весь Дніпро-Бузький лиман – від Кінбурнської коси до південного краю Миколаєва.

Найдавніша письмова згадка про Семенів Ріг датується 1634 роком у книзі відомого французького інженера Гійома де Боплана «Зібрання пам'яток стародавньої Польщі» [1]. Але на декілька сотень років ця назва була забута, а нещодавно про неї знову згадали.

На цей час це не тільки мальовнича місцевість, це край, сповнений таємниць. Історики кажуть, що перші відбитки цивілізації в цій місцевості відносяться до бронзового віку: приблизно за дві тисячі років до нашої ери. Але потім вони зникають – люди тут не селилися близько півтори тисячі років. Потім поселення з'явилися знову, і разом з тим ще кілька: на протилежному березі лиману в 6 столітті до н. д. була заснована стародавня Ольвія. Навколо неї була хора - мережа дрібних поселень. І одне з таких було саме тут, на Семеновому Розі [2]. Адже це не тільки місце з прекрасною природою, воно також підходить з точки зору сільського господарства та навігації. Не дарма багато жителів Лупареве тісно пов'язані чи то з морем, чи то з риболовлю.

Але час не шкодує нікого і квітуча Ольвія гине під ударами кочових народів. По степах Північного Причорномор'я прокотилися хвилі готів, гунів і печенігів. Згодом ці землі стали південними кордонами земель Київської Русі: ці береги бачили мандрівки купців по дорозі «з варяг у греки» та славетні походи київських князів на Візантію.

І ось, на початку XV століття, литовський князь Вітовт звільнив ці території від Золотої Орди. У ті часи землі України не лише увійшли до складу Великого князівства Литовського, а й були його найбільшою частиною. Литовська держава мала високий ступінь децентралізації управління. У країні на землях правили князі та пани різних національностей. У середині XV століття київським князем став Семен Олелькович з династії Ольгердовичів.

Саме тоді на мисі при злитті Дніпра та Бузького лиману почала служити гвардія київського князя, а сам мис отримав назву Семенів Ріг. Тут був не лише військовий гарнізон, а й поселення, адже «семенівці» неодноразово згадуються в татарських документах кінця XV — початку XVI століть. Таким чином, Семенів Ріг пов'язаний з першими козацькими поселеннями на території Миколаївщини.

З 1709 року біля Семенового Рогу постійно жили козаки, тож цього року Лупареве офіційно святкує своє 315-річчя. Ця дата пов'язана з ім'ям Івана Мазепи, який у ті часи неподалік від цього місця переправлявся через Буг.

Але навіть через стільки років Лупареве все ще зберігає багато таємниць минулого. Не кажучи навіть про історично-важливі знахідки минулих століть та народів на цих землях, інколи тут відбуваються речі, природу яких складно пояснити.

«Село опинилося ніби під куполом – ззовні не видно, а в середині панувала мертва тиша...» [3].

Загадкова подія відбулася у 1975 році. Водій рейсового автобусу не знайшов зупинку села Лупарево. У це складно повірити, але вона зникла на кілька днів разом із самим населеним пунктом.

Село було ніби під куполом – ззовні його не видно, а всередині панувала мертва тиша: ні вітру, ні співу пташок, ні машини не проїхало, не прибув хлібовоз, телефони мовчали три дні. А після, зв'язок з'явився так же раптово вночі, як і зник.

«Пам'ятаю вечір 11 квітня. Я як і завжди повернулась додому після роботи. Зайнялась домашніми справами, спланувала, що потрібно зробити після роботи завтра і, закінчив, лягла спати. Але коли я прокинулась вранці, було вже 14 квітня. Трьох днів як і не бувало, не було і одного спогада за ці дні.» - розповідає 91-річна мешканка села, яка застала цю подію.

За три дні ніхто не потрапив до села, а також і не покинув його. Хтось також казав, що в цей час Лупарево навіть не відображалось на мапі. За опитуванням місцевих жителів з'ясувалося, що ніхто з тих людей, хто в цей час перебував в селі, не пам'ятає що відбувалося в період з 11 по 14 квітня [4].

Про цю подію написали в газеті і вона швидко розійшлась просторами України. Це зацікавило багатьох науковців та людей, які також цікавляться цією тематикою. В Лупарево, в дослідницьких цілях, хлинув потік людей, які хотіли дізнатися, що відбулося насправді та з чим це пов'язано. Але, нажаль, так і не вдалося з'ясувати, що спричинило таємниче зникнення села Лупарево на три дні.

С плином часу змінюються покоління і тому зараз вже залишилось мало людей, які були свідками цієї історії. Це є лише верхівкою айсбергу подій, які відбувалися в селі з моменту його заснування, які відбудуться в майбутньому, та які не можуть мати логічного пояснення.

Література

1. <https://2plus2.ua/zateryannyj-mir/novyny/selo-na-mikolaivschini-zniklo-na-tri-dni-scho-stalosya-i-do-chogo-tut-taemni-eksperimenti-vladi>
2. <https://www.ukrinform.ua/rubric-tourism/2746939-semeniv-rig-kozackij-kraj-a-ne-dike-pole.html>
3. http://www.up.mk.ua/mainpage/show_item/33369
4. <https://korabelov.info/ru/2013/04/223133/selo-luparevo-ischezlo-na-tri-dnya/>